

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/123/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218201513
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3218201513.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX A., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpeného JUDr. Zdenkom Lašítkom, advokátom so sídlom Jesenského 70/2, 957 01 Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 4.722,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie úrokov v sume 200,00 eur **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 06.12.2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia dlžnej istiny vo výške 4.722,89 eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 3.313,16 eur, zmluvného úroku vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.722,89 eur od 04.12.2018 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.722,89 eur od 04.12.2018 do zaplatenia a bankových poplatkov vo výške 17,64 eur. Zároveň si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že je akciovou spoločnosťou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov, žalovaný je zákonným dedičom po poručiťovi C. I., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX. Dňa 17.10.2014 uzatvorili právny predchodca žalobcu ako veriteľ a poručiť ako dlžník Zmluvu o úvere č. 1479093625 (ďalej aj "predmetná zmluva"). Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy boli okrem iného Obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu a Sadzobník poplatkov. Poručiť svojím podpisom na predmetnej zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol poručiťovi peňažné prostriedky v sume 5.000,00 eur. Poručiť sa zaviazal v stanovenej lehote vrátiť právnenmu predchodcovi žalobcu istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov a plniť ostatné povinnosti v zmysle zmluvných dokumentov. Poručiť dňa 29.03.2016 zomrel. V dôsledku porušenia povinnosti poručiťeľa, právny predchodca žalobcu v zmysle obchodných podmienok vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 18.01.2016. Pohľadávku po poručiťovi vyplývajúcu zo zmluvných dokumentov si právny predchodca žalobcu prihlásil do dedičského konania. Dedičia po poručiťovi pohľadávku v dedičskom konaní nerozporovali. Pohľadávka bola zahrnutá do súpisu pasív dedičstva v rozhodnutí o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa

28.12.2017. Žalovaný je zákonným dedičom po poručiteľovi. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 nadobudla predmetnú pohľadávku spoločnosť žalobcu (R Collectors, s.r.o.), ktorá stala tak aktívne legitimovanou na podanie tejto žaloby. Žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému. Poslednú čiastkovú úhradu úveru poručiteľ vykonal dňa 12.01.2016 vo výške 12,00 eur. Od tohto dňa však žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu úveru nevykonal. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný ku dňu 03.12.2018 povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 4.722,89 eur (titulom prechodu dlhu v dedičskom konaní), dlžné úroky z istiny vo výške 3.313,16 eur (titulom prechodu dlhu v dedičskom konaní), zmluvný úrok vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.722,89 eur od 04.12.2018 do zaplatenia (ide o zmluvný úrok viažuci sa na celkovú dlžnú sumu úveru), zákonný úrok vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.722,89 eur od 04.12.2018 a bankové poplatky vo výške 17,64 eur.

3. Podaním zo dňa 01.04.2019 sa k podanej žalobe vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu. Žiadal o pridelenie advokáta. Uviedol, že ide o úžeru, vôbec o tomto nevedel. V dedičskom konaní nikto za ním nebol, ani nevedel, čo dedí, len podpísal papiere. Nesúhlasil so zmluvou a uviedol, že odmieta ručiť celým majetkom.

4. K vyjadreniu žalovaného sa podaním zo dňa 30.04.2019 vyjadril žalobca, ktorý poukázal na skutočnosť, že žalovaný neuviedol vo svojom vyjadrení žiadne skutočnosti, ktoré by popierali nárok žalobcu. Samotná otázka toho, že žalovaný nie je znalý práva nemá vplyv na dôvodnosť a opodstatnenosť uplatňovaného nároku. Žalovaný je zákonným dedičom po poručiteľovi. V zmysle rozhodnutia o dedičstve nadobudol žalovaný po poručiteľovi dedičstvo titulom rozhodnutia o dedičstve, vo veľkosti 1/1 z celkovej hodnoty dedičstva. S poukazom na § 470 Občianskeho zákonníka a § 212 ods. 1 Civilného mimosporového žalovaný je viazaný osvedčením o dedičstve na plnenie povinností z toho vyplývajúcich. Uviedol, že predložil konajúcemu súdu všetky relevantné listinné dôkazy, ktoré potvrdzujú opodstatnenosť podaného žalobného návrhu. V zmysle vyššie uvedeného zotrval na podanom návrhu a žiadal priznať uplatnený nárok v plnom rozsahu.

5. Na výzvu súdu žalobca v podaní zo dňa 25.11.2019 uviedol, že dňa 17.10.2014 bola medzi Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom a B.. C. I. ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere č. 1479093625, na základe ktorej boli dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000,00 eur. Dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi svoj dlh prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 99,00 eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Dátum prvej splátky bol nastavený na 10.11.2014. Dlžník, B.. C. I. dňa 29.03.2016 zomrel (v texte rozhodnutia aj len "poručiteľ"). Veriteľ pohľadávku po poručiteľovi vyplývajúcu zo zmluvných dokumentov prihlásil do dedičského konania. Dedičia po poručiteľovi pohľadávku v dedičskom konaní nerozporovali. Pohľadávka bola zahrnutá do súpisu pasív dedičstva v Osvedčení o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.12.2017. Žalovaný je zákonným dedičom po poručiteľovi. V zmysle rozhodnutia o dedičstve nadobudol žalovaný po poručiteľovi dedičstvo, ktoré predstavuje 1/1 z celkovej hodnoty dedičstva. Žalobca uviedol prehľad platieb, ktoré boli celkovo uhradené na splatenie predmetného dlhu, ako aj ich následné započítanie na jednotlivé čiastkové nároky žalobcu do dátumu podania žalobného návrhu, t. j. 06.12.2018. Poručiteľ v období od poskytnutia úveru vykonal úhrady vo výške 1.017,30 eur, z ktorých bolo na poplatky zaúčtovaných 42,00 eur, na úroky (úrok z omeškania a zmluvný úrok) 698,19 eur a na istinu 277,11 eur. Z uvedeného vyplýva výpočet žalovanej istiny ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 5.000,00 eur a započítanými úhradami na istinu 277,11 eur, t. j. 4.722,89 eur. Po podaní žaloby neboli vykonané žiadne platby na úhradu dlžnej sumy. Žalobca ďalej uviedol výpočet vyčíslených dlžných zmluvných úrokov v sume 3.188,80 eur, úrokov z omeškania v sume 692,47 eur, spolu v sume 3.811,35 eur. Úhrady žalovaného započítané na úroky sú v sume 698,19 eur, neuhradené úroky sú v sume 3.113,16 eur a neuhradené úroky uplatnené v žalobe sú v sume 3.313,16 eur. Uviedol, že rozdiel vo výške 200,00 eur vznikol v dôsledku chyby v písaní, keď žalobca nedopatrením v podanom žalobnom návrhu uviedol, že požaduje od žalovaného zaplatiť okrem iného dlžné úroky z istiny vo výške 3.313,16 eur, namiesto sumy 3.113,16 Eur. Žalobca v zmysle vyššie uvedeného opravil žalobný návrh zo dňa 06.12.2018 v časti dlžných úrokov z istiny a zobral žalobu späť v časti uplatňovaných dlžných úrokov z istiny v sume 200,00 eur a navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 4.722,89 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 3.113,16 eur, zmluvný úrok vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.722,89 eur od 04.12.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.722,89 eur od 04.12.2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 17,64 eur a súdny poplatok zaplatený žalobcom za podanie žaloby. Zastával názor, že dostatočne preukázal oprávnenosť svojho uplatneného nároku čo do výšky, aj do dôvodu a žiadal, aby súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 06.12.2019, na ktorom žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že zmluva o úvere č. 1479093625 zo dňa 17.10.2014 uzatváraná právnym predchodcom žalovaného má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne ide aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvárania zmluvy. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku z dôvodu, že podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa jej zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorých zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 18.01.2016, pričom k tomuto dátumu sa stal splatný celý dlh, vyplývajúci z uzatvorenej zmluvy o úvere. Právny predchodca žalobcu tak využil právo na zosplatnenie úveru. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil, t. j. lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. To však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru z dôvodu, že ku dňu 18.01.2016 bol právny predchodca žalovaného v omeškaní s úhradou splátky viac ako tri mesiace, z čoho by vyplývalo, že išlo o úhradu prinajmenšom za október 2015 a pri splatnosti 10. dňa v mesiaci tak bol právny predchodca žalovaného v omeškaní minimálne k 11.10.2015. To znamená, že premlčacia doba podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka začala najneskôr plynúť odo dňa splatnosti tejto splátky, t. j. dňom 11.10.2015 a uplynula dňa 11.10.2018. Keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 10.12.2018, žalovaný zastával názor, že je tu dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania uplatňovaného nároku. V otázke doby premlčania poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax súdov. Žalovaný ďalej uviedol, že v zmluve o úvere z 17.10.2014 nie je uvedená v súlade so zákonom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, v zmluve je uvedená len výška schváleného úveru v sume 5.000,00 eur a celková čiastka úveru vo výške 8.279,85 eur. Pri počte mesačných splátok 84 a výške splátky v sume 99,00 eur tak, ako bolo stanovené v predmetnej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, predstavuje sumu 8.316,00 eur, a teda nie sumu 8.279,85 eur, ako to uviedol veriteľ v predmetnej zmluve, navyše klamlivým označením ako celková čiastka úveru. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí byť v zmluve uvedená výslovne a jednoznačne, keďže účelom uvedenia tejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nepochybne to, aby spotrebiteľ už na začiatku vzťahu bol informovaný a mal prehľad o tom, koľko finančných prostriedkov bude povinný ako dlžník pri splácaní úveru celkovo vynaložiť. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, je v predmetnej zmluve nesprávne určená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume preplatenia úveru. Na základe uvedeného v predmetnej zmluve nebola správne uvedená zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V dôsledku uvedenej skutočnosti považoval žalovaný úver poskytnutý veriteľom jeho právnomu predchodcovi za úver poskytnutý bez úroku a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení. Žalovaný si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov konania.

7. Podaním zo dňa 16.12.2019 sa k procesnej obrane žalovaného vyjadril žalobca, ktorý vyjadril nesúhlas s tvrdením žalovaného, podľa ktorého úverová zmluva neobsahuje náležitosť - celkovú čiastku úveru, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, v nadväznosti na čo je podľa žalovaného v súlade s ust. 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch úver bezúročný a bez poplatkov. Uviedol, že celková čiastka úveru je v zmluve uvedená a je uvedená správne. Žalobca vyjadril nesúhlas s tvrdením právneho zástupcu žalovaného vo svojom vyjadrení na pojednávaní dňa 06.12.2019, a to, že celková čiastka úveru uvedená v úverovej zmluve vo výške 8.279,85 eur nie je správna, nakoľko sa nerovná násobku

počtu dohodnutých splátok s výškou jednotlivej splátky. Žalobca uviedol, že dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Uviedol, že nakoľko interný systém žalobcu v čase uzatvorenia zmluvy neumožňoval uvedenie mesačnej splátky s presnosťou na dve desatinné miesta, pričom posledná v poradí 84. splátka úveru tak mala byť nižšia a v prípade preplatku by tento bol spotrebiteľovi dodatočne poukázaný späť na jeho bankový účet ako preplatok úveru. Zastával názor, že uvedenie sumy v zmluve, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, tak nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. Uviedol, že európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia "automatická" pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Žalobca ďalej vyjadril nesúhlas s tvrdením právneho zástupcu žalovaného, podľa ktorého má byť uplatnený nárok žalobcu podľa § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka premlčaný a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 27Csp/3/2019 zo dňa 22.05.2019, v ktorom konajúci súd aplikoval ustanovenie § 101 a nasl. vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke, tak že splátky pohľadávky do zosplatnenia posudzoval vo vzťahu k ich premlčaniu jednotlivo a od zosplatnenia posudzoval premlčanie splátok od uvedeného dátumu, čím nemožno dospieť z dôvodu premlčania k zamietnutiu žaloby v obdobnom prípade v celosti.

8. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.02.2020. Na pojednávanie sa dostavil žalovaný a jeho právny zástupca, nedostavil sa žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a žiadal o konanie vo veci samej aj v jeho neprítomnosti. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie podľa § 180 C.s.p., súd na tomto pojednávaní vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní strán a doložených listín, a to konkrétne: žaloba doručená 06.12.2018 č.l. 1-3, príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č.l. 5, Zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 č.l. 6-11, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.12.2015 č.l. 12, prihláška pohľadávok do dedičského konania zo dňa 22.02.2017 č.l. 14, zmluva o úvere č. 1479093625 zo dňa 17.10.2014 č.l. 15-16, listina označená ako aktuálny stav pohľadávky ku dňa 03.12.2018 č.l. 17, obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery č.l. 18-19, sadzobník poplatkov č.l. 20-36, všeobecné obchodné podmienky č.l. 37-44, podanie žalobcu č.l. 60-61, podanie žalobcu č.l. 73, podanie žalobcu č.l. 81, výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.01.2016 č.l. 82, kópia doručky č.l. 82-83, vyjadrenie žalovaného zo dňa 01.04.2019 č.l. 96, vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného č.l. 101-102, vyjadrenie žalobcu č.l. 139-143, podanie žalobcu č.l. 152, podací hárok č. EPH 005986583 č.l. 153-154, vyjadrenie žalobcu č.l. 168-171, ilustrácia žalovaného v Obchodnom vestníku a oboznámením uznesenia tunajšieho súdu č. k. 1D/33/2016-181 zo dňa 05.12.2017, právoplatného dňa 28.12.2017 zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1D/33/2016.

9. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu na predmetnom pojednávaní uviedol, že zotrúva na svojich vyjadreniach o premlčaní žalobcom uplatneného nároku. Poukázal na skutočnosť, že žalobca síce poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Trnave, avšak neuviedol, v akej časti je podľa neho nárok nepremlčaný. Takisto žalovaný zotrúval na tvrdeniach, že úver je bezúročný a bez poplatku z dôvodu, že v zmluve o úvere nie je uvedená v súlade so zákonom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy tak, ako to požaduje zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom ku dňu uzatvárania zmluvy. Pre absenciu uvedenej náležitosti sa teda úver považuje za bezúročný a bez poplatku. K tvrdeniam žalobcu, že žalobcovi interný systém v čase uzatvárania zmluvy neumožňoval uvedenie mesačnej splátky s presnosťou na 2 desatinné čísla, pričom posledná v poradí 84. splátka tak mala byť nižšia a v prípade preplatku by tento bol spotrebiteľovi dodatočne poukázaný späť na jeho bankový účet ako preplatok úveru uviedol, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nie je zrejmé, že posledná mesačná splátka úveru nebude vo výške, ktorá je v predmetnej zmluve uvedená, ale že bude nižšia, ako to tvrdí žalobca vo svojom vyjadrení. Takáto skutočnosť musí byť dlžníkovi - spotrebiteľovi známa v čase uzatvárania zmluvy a musí priamo vyplývať z uzatvorenej zmluvy tak, aby obsahové náležitosti zmluvy napĺňali požiadavky zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda aj § 9 ods. 2 písm. j). Nie je prípustné, aby si spotrebiteľ, či konajúci súd, ktorý potom v spore preskúmava právo spotrebiteľa, vypočítavajúc celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. na základe iných údajov, ako sú tie, ktoré sú v zmluve uvedené. Pokiaľ ide o požadovanie

úroku z omeškania súbežne s úrokom zmluvným aj po zosplatnení úveru, uviedol, že tento nárok taktiež nie je dôvodný a je v rozpore so zákonom. Po účinnom vyhlásení predčasnej splatnosti má žalobca nárok iba na zákonný úrok z omeškania z nevrátenej istiny. Taktiež zmluvný úrok vo výške 15,9 % ročne je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. V predmetnej spotrebiteľskej zmluve podľa názoru žalovaného absentuje aj údaj týkajúci sa adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. uvedené musí byť priamo v zmluve uvedené, jeho absencia tiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Pre prípad, ak bude mať súd za to, že žaloba žalobcu je čo i len v časti dôvodná, uviedol, že žalovaný nedisponuje peňažnými prostriedkami na vyplatenie akejkoľvek vyššej sumy jednorázovo, mesačný príjem žalovaného predstavuje cca 120,00 eur, pozostávajúci z príspevku na bývanie a dávky v hmotnej núdzi. Žalovaný je v súčasnosti nezamestnaný, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a dokonca na dlhodobejšom PN. Žalovaný žije sám a zo sumy 120,00 eur musí zabezpečiť všetky svoje životné potreby. Žalovaný vlastní iba nehnuteľnosť, ktorú nadobudol po otcovi v dedičskom konaní a v tejto aj býva. Žalovaný nemá žiadny iný majetok vyššej hodnoty, a preto by bolo v možnostiach a schopnostiach žalovaného uhradiť dlh iba v mesačných splátkach po cca 20,00 eur mesačne. Pre prípad úspechu žalobcu uviedol, že na strane žalovaného sú prítomné dôvody hodné osobitného zreteľa a navrhol, aby súd žalobcovi náhradu trov konania podľa § 257 C.s.p. nepriznal, a to vzhľadom na osobné, majetkové a iné pomery žalovaného, z ktorých vyplýva, že si sám nedokáže zabezpečiť ani vlastné životné potreby.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 17.10.2014 právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako veriteľ a právny predchodca žalovaného (B. C. I., nar. XX.XX.XXXX) ako dlžník uzatvorili zmluvu označenú ako "Zmluva o úvere dobrá pôžička" č. 1479093625, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť právnomu predchodcovi žalovaného úver vo výške 5.000,00 eur pri úrokovej sadzbe vo výške 15,90 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 84-och mesačných splátkach vo výške 99,00 eur počnúc dňom 10.11.2014 (ďalej len "predmetná zmluva"). Dátum konečnej splatnosti bol v predmetnej zmluve stanovený na deň 10.10.2021. Splatnosť splátok bola stanovená k 10. dňu v mesiaci. RPMN bola v predmetnej zmluve uvedená vo výške 17,11 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 16,81 %. V predmetnej zmluve bola uvedená ako "celková čiastka úveru" suma 8.279,85 eur.

11. V zmysle bodu 6.8 písm. a) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery v prípade omeškania dlžníka/spoludlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka/spoludlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

12. Medzi stranami spotrebiteľského sporu nebolo sporné a vyplýva aj z listiny označenej ako "Aktuálny stav pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1479093625 ku dňu 03.12.2018" čerpanie úveru právny predchodcom žalovaného v sume 5.000,00 eur dňa 17.10.2014.

13. Upozornením - Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.12.2015 právny predchodca žalobcu upozornil právneho predchodcu žalovaného, že ku dňu 21.12.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca z predmetnej zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 436,85 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 410,70 eur, poplatkov vo výške 26,15 eur a poistného vo výške 0,00 eur. V predmetnej listine bolo zároveň uvedené, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení predmetnej zmluvy a obchodných podmienok a žiadať od žalovaného, resp. spoludlžníkov úhradu celej úverovej pohľadávky.

14. Z listiny označenej ako "Výzva na úhradu dlžnej sumy" zo dňa 18.01.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu touto listinou adresovanou právnomu predchodcovi žalovaného oznámil právnomu predchodcovi žalovaného, že nakoľko tento podstatným spôsobom porušil ustanovenia predmetnej zmluvy a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy, stala sa úverová pohľadávka k 18.01.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu.

15. Dňa 29.03.2016 právny predchodca žalovaného - C. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorý uzatvoril predmetnú zmluvu v postavení dlžníka, zomrel. Okresný súd Bánovce nad Bebravou v dedičskej veci po poručiteľovi C. I., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, uznesením č. k. 1D/33/2016-189 zo dňa 05.12.2017, právoplatným dňa 28.12.2017, určil všeobecnú cenu majetku poručiteľa vo výške 31.934,97 eur, výšku dlhov dedičstva v sume 14.072,25 eur a čistú hodnotu dedičstva v sume 17.862,72 eur a potvrdil, že dedičstvo po poručiteľovi nadobudol jediný dedič C. I., nar. XX.XX.XXXX (žalovaný) v celosti. Medzi pasíva dedičstva bola v zmysle uvedeného rozhodnutia zahrnutá aj pohľadávka veriteľa Poštová banka,

a.s. vzniknutá z titulu zmluvy o úvere č. 1479093625 so zostatkom ku dňu smrti poručiteľa vo výške 4.722,89 eur s príslušenstvom.

16. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 Poštová banka, a. s., ako postupca postúpila s účinnosťou ku dňu 01.10.2018 pohľadávku z predmetnej zmluvy spoločnosti R Collectors s. r. o. (žalobcovi) ako postupníkovi.

17. Z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že do dňa podania žaloby bolo veriteľovi uhradených titulom predmetnej zmluvy celkovo 1.017,30 eur, a to úhradou dňa 10.11.2014 v sume 99,00 eur, dňa 10.12.2014 v sume 99,00 eur, dňa 10.01.2015 v sume 99,00 eur, dňa 10.02.2015 v sume 99,00 eur, dňa 10.03.2015 v sume 99,00 eur, dňa 10.04.2015 v sume 0,70 eur, dňa 30.04.2015 v sume 10,00 eur, dňa 30.04.2015 v sume 98,30 eur, dňa 10.05.2015 v sume 5,10 eur, dňa 19.05.2015 v sume 93,90 eur, dňa 10.06.2015 v sume 0,66 eur, dňa 16.06.2015 v sume 50,00 eur, dňa 03.07.2015 v sume 10,00 eur, dňa 03.07.2015 v sume 48,34 eur, dňa 10.07.2015 v sume 8,99 eur, dňa 03.08.2015 v sume 90,01 eur, dňa 10.08.2015 v sume 6,55 eur, dňa 07.09.2015 v sume 48,00 eur, dňa 05.10.2015 v sume 10,00 eur, dňa 05.10.2015 v sume 29,75 eur, dňa 04.01.2016 v sume 12,00 eur.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, iba že jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

26. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady, spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

31. Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej "zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

34. Podľa § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov ("RPMN") celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

38. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

39. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

41. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

42. Podľa § 156 Civilného sporového poriadku ("C.s.p.") konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

43. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

44. Podľa § 145 ods. 1, 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

45. Podľa § 146 ods. 1 a 2 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

46. Vzhľadom na to, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.11.2019, teda pred otvorením prvého pojednávania v danom spore, zbral podanú žalobu v časti o zaplatenie dlžných úrokov z istiny v sume 200,00 eur späť s odôvodnením, že v danej časti došlo v podanej žalobe k chybe v písaní, súd konanie čiastočne zastavil podľa § 145 ods. 2 C.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku, keď súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom nebol v danom štádiu sporu podľa zákona potrebný.

47. Súd následne na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že vo zvyšnej časti je žaloba žalobcu nedôvodná.

48. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalovaného - dlžník vystupoval v predmetnom zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny predchodca žalobcu je bankou, vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalovaného ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia pripojených všeobecných obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia právnym predchodcom žalovaného ako spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ochrana spotrebiteľovi musí byť podľa názoru súdu zachovaná aj v prípade, keď dôjde k postúpeniu pohľadávky na ďalšieho veriteľa. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície "slabšej" zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, resp. služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa

preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

49. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd v spore preukázanú. V konaní nebolo sporné a vyplýva aj z predložených listín, že došlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému na žalobcu písomne uzatvorenou zmluvou o postúpení. V tejto súvislosti súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že právny predchodca žalobcu dodržal postup vyžadovaný § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka pri vyhlásení mimoriadneho zosplatnenia celej pohľadávky z predmetnej zmluvy ku dňu 18.01.2016 (s prihliadnutím aj na ustanovenie bodu 6.8. písm. a) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery), čo žalovaný ani nenamietal a zároveň nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 osobitného zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pri postúpení pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu ako banky na žalobcu. Pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná tým, že je jediným dedičom po nebohom dlžníkovi. Práva a povinnosti zo záväzkových právnych vzťahov smrťou dlžníka alebo veriteľa zásadne nezanikajú, ale prechádzajú na ich právnych nástupcov. Väčšina majetkových práv a povinností prechádza okamihom smrti poručiteľa na jeho dedičov, ktorí v medziach ustanovenia § 470 Občianskeho zákonníka zodpovedajú za jeho dlhy. Zodpovednosť dediča za poručiťelove dlhy a náklady jeho pohrebu je vždy obmedzená výškou ceny nadobudnutého dedičstva. Zodpovednosť dediča je teda už zákonne obmedzená tak, aby nadobudnutie dedičstva neznamenovalo pre dediča majetkové riziko. Na druhej strane dedič nezodpovedá za poručiťelove záväzky len dedičstvom, resp. jeho podielom in natura alebo len vecou, ktorú zdedil, ale aj svojím vlastným majetkom do výšky ceny dedičstva, ktoré nadobudol.

50. V danom prípade súd podrobil uvedenú zmluvu kontrole jej súladu s právnymi normami chrániacimi spotrebiteľov a zistil, že v predmetnej zmluve, titulom ktorej odvodzuje žalobca svoje nároky uplatnené v tomto konaní, nie je v súlade so zákonom uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť. V predmetnej zmluve je uvedená výška úveru v sume 5.000,00 eur a celková čiastka úveru vo výške 8.279,85 eur. Súd k tomu konštatuje, že pri počte mesačných splátok 84 a výške splátky 99,00 eur tak, ako to bolo stanovené v predmetnej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, predstavuje sumu 8.316,00 eur, a teda nie sumu 8.297,85 eur, ako to uviedol veriteľ v predmetnej zmluve, navyše klamlivým označením v predmetnej zmluve ako "celková čiastka úveru". Podľa názoru súdu ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne vymedzenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g/, h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru. Z obsahu predmetnej zmluvy vôbec nie je zrejmé, akým výpočtom a na základe akých vstupných údajov, veriteľ dospel k celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. K tvrdeniam žalobcu, že žalobcovi interný systém v čase uzatvárania zmluvy neumožňoval uvedenie mesačnej splátky s presnosťou na dve desatinné čísla, pričom posledná v poradí 84. splátka tak mala byť nižšia a v prípade preplatku by tento bol spotrebiteľovi dodatočne poukázaný späť na jeho bankový účet ako preplátok úveru, súd uvádza, že považuje za dôvodne uplatnenú námietku žalovaného, že v danom prípade zo žiadneho ustanovenia predmetnej zmluvy nie je zrejmé, že posledná mesačná splátka úveru nebude vo výške, ktorá je v predmetnej zmluve uvedená, ale že bude nižšia, ako to tvrdil žalobca vo svojom vyjadrení. Takáto skutočnosť musí byť dlžníkovi - spotrebiteľovi známa v čase uzatvárania zmluvy a musí priamo vyplývať z uzatvorenej zmluvy tak, aby obsahové náležitosti zmluvy napĺňali požiadavky zákona. Nie je prípustné, aby si spotrebiteľ vypočítaval celkovú čiastku, ktorú musí zaplatiť, na základe iných údajov, ako sú tie, ktoré sú v zmluve výslovne uvedené. Súd preto dospel k záveru, že v predmetnej zmluve nebola správne a zákonne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené je významné podľa názoru súdu i pre správne stanovenie RPMN. Je nepochybné, že ak sú celkové náklady na úver stanovené v predmetnej zmluve v nižšej sume, ako sú v skutočnosti, je následne aj RPMN stanovená v nižšej percentuálnej výške. Okrem uvedeného v predmetnej zmluve absentuje aj uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktorú ako osobitnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

51. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávne určenie v predmetnej zmluve súd považoval úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom právnemu predchodcovi žalovaného ako dlžníkovi za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch).

52. Nad rámec uvedeného súd ešte uvádza, že žalobca si uplatňoval v konaní okrem iného aj nárok na úrok v dohodnutej výške z dlžnej istiny aj po zosplatnení predmetného úveru. Takýto úrok mu podľa názoru súdu nepatrí. Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je záväzok vrátiť úrok splatný "spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky". Citované ustanovenie podľa názoru súdu vychádza zo zásady, že veriteľ má nárok na úroky ako zmluvnú odplatu za užívanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere. Inak povedané, zmluvná odplata patrí veriteľovi len za čas, počas ktorého dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou. V momente, kedy užívanie peňažných prostriedkov zo strany dlžníka je v rozpore so zmluvou (lebo ich nevrátil v lehote splatnosti, či už dohodnutej v zmluve alebo v dôsledku predčasného zosplatnenia), ide o omeškanie upravené osobitnými predpismi, na ktoré sa viažu iné (zákonné) nároky, a tieto možno zmluvne upraviť (modifikovať) len v tom rozsahu, v akom to zákon pripúšťa. Opačný výklad by podľa názoru súdu viedol k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu veriteľov poskytujúcich peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka) alebo zmluvy o pôžičke (§ 657 a nasl. Občianskeho zákonníka) oproti všetkým iným veriteľom peňažných prostriedkov. Maximálna sadzba úrokov z omeškania v spotrebiteľských zmluvách je pritom kogentná a nemožno sa od nej dohodou odchýliť (porov. judikát R 5/2000). Tým, že by sa veriteľovi dovolilo žiadať za dobu omeškania popri úrokoch z omeškania aj zmluvné úroky by sa táto kogentnosť v podstate obchádzala.

53. Žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania. Súd k tomu úvodom uvádza, že zaradenie pohľadávky voči tretej osobe do aktív dedičstva nepreukazuje existenciu pohľadávky ani nezakladá právo dedičov na jej vymáhanie, a naopak, zaradenie dlhu do pasív dedičstva nepreukazuje existenciu dlhu, nezakladá právo veriteľa na jeho vymáhanie a ani dedičom nebráni v tom, aby následne namietali premlčanie dlhu a podobne (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 1. apríla 2009, sp. zn. 5 Cdo 156/2008). Súd navyše konštatuje, že keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka (účinného od 05.12.2018) je aj ex offio povinný posudzovať premlčanie práva žalobcu bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľoval. Ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka je špeciálnym ustanovením k ostatným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú premlčanie, čo znamená, že sa použije prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľského vzťahu. Vymáhaním premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Podstatou premlčania je to, že ak sa právo v zákonom stanovenej dobe neuplatní na súde, nemôže už byť veriteľovi po jej uplynutí priznané. V dôsledku premlčania právo nezaniká, trvá ďalej, ale do značnej miery sa oslabuje zmenšením možnosti jeho úspešného uplatnenia.

54. Charakter spotrebiteľskej zmluvy má aj zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, preto i na takúto zmluvu dopadá právna úprava spotrebiteľských zmlúv, i keď ide v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ide o tzv. absolútny obchodný vzťah s kogentnou úpravou obsiahnutou v Obchodnom zákonníku. Pokiaľ však zmluva o úvere je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou tak, ako je to v danej veci, na posúdenie premlčania je potrebné podľa názoru súdu použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože je to v prospech spotrebiteľa, premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je kratšia ako podľa Obchodného zákonníka. Premlčanie ako také má stimulovať veriteľa k včasnému uplatneniu práva a inštitút premlčania plní funkciu posilnenia právnej istoty účastníkov právnych vzťahov a zabraňuje, aby dlžník nebol ohľadne svojich povinností vystavený po časovo neobmedzenú dobu donucujúcemu zákroku veriteľa spočívajúcemu v uplatnení práva na súde. Súdu sú z vlastnej rozhodovacej činnosti známe praktiky veriteľov, ktorí zámerne udržiavajú úverový vzťah i za stavu, že dlžník je insolventný, dlhodobo si neplní svoje zmluvné záväzky, veriteľ naďalej uplatňuje rôzne sankcie, upomienky, poplatky za správu úveru, čím neprimerane a výlučne vo svoj prospech navyšuje príslušenstvo pohľadávky. K otázke aplikácie Občianskeho zákonníka na úverový vzťah zaujal stanovisko aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06.2013 uviedol, že z rozsudku okresného a odvolacieho súdu vyplýva záver, že právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia, pretože stanovuje kratšiu premlčaciu lehotu oproti právnej úprave obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy sú typické občianskoprávne vzťahy. Predmetná vec je však i spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou, ide o vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver

na spotrebu. Je len v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Ústavný súd pritom konštatoval, že takýto výklad nie je v rozpore s ústavnými právami sťažovateľa. S ohľadom na uvedené preto súd posudzoval premĺčanie práva žalobcu v danej veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

55. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú dohodnutú splátku k určitému termínu. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnutá, prípadne stanovená rozhodnutím, tzv. strata výhody splátok. V prípade, že sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom. V posudzovanej veci došlo k uplatneniu tohto práva právnym predchodcom žalobcu voči právnemu predchodcovi žalovaného listinou označenou ako "Výzva na úhradu dlžnej sumy" s následkom predčasnej splatnosti celej pohľadávky z predmetnej zmluvy ku dňu 18.01.2016. Predčasnemu zosplateniu úveru predchádzala výzva právneho predchodcu žalobcu právnemu predchodcovi žalovaného na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.12.2015. Skutkové tvrdenia žalobcu a predložené listiny vzťahujúce sa k vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal, skutkové tvrdenia strán boli ohľadom tejto skutočnosti zhodné a súd ich považoval za nesporné (§ 151 C.s.p.).

56. Pri zosplatení úveru postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začína plynúť premĺčacia doba nie od zosplatenia, ale v súlade s § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka zročnosťou nesplnenej splátky. V posudzovanom prípade právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú (mimoriadnu) splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy ku dňu 18.01.2016. Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky vychádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a z dátumu predčasnej splatnosti úveru, veriteľ zosplatal celý úver pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 10.10.2015. Uvedené konštatoval vo svojej procesnej obrane aj žalovaný, čo žalobca nijakým spôsobom nenamietal. Je nepochybné, že s riadnom úhradou uvedenej splátky bol žalovaný pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v omeškaní viac ako tri mesiace. Splatnosťou nesplnenej splátky splatnej dňa 10.10.2015 začala plynúť trojročná premĺčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu. Trojročná premĺčacia doba uplynula dňa 10.10.2018. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie zosplateného dlhu z predmetnej zmluvy uplatnil voči žalovanému až žalobou podanou na tunajšom súde dňa 06.12.2018, je uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu premĺčaný.

57. Súd na základe uvedeného v konečnom dôsledku čiastočne konanie zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

58. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

60. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných ustanovení § 255 C.s.p. a § 256 ods. 1 C.s.p. V posudzovanom spore bolo konanie čiastočne zastavené v časti o zaplatenie úrokov v sume 200,00 eur na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom procesným zavinením žalobcu a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, teda žalobca bol vo zvyšnej časti v spore neúspešný a žalovaný úspešný. Súd na základe uvedeného zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému v stanovenej lehote náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady týchto trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne samostatným uznesením súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.